

OBITUS, DEPOSITIO ET TUMULATIO BENEDICTI XVI, PP. EMERITI, SANCTAE MEMORIAE

In lumine Christi a mortuis Resurgentis, die tricesimo primo mensis Decembris anno Domini bismillesimo vicesimo secundo, hora nona, triginta quattuor momentis elapsis, ante meridiem, dum annus ad finem vergebatur et iam ad *Te Deum* canendum parati eramus propter diversa beneficia a Domino concessa, Ecclesiae dilectus Pastor emeritus, Benedictus XVI, de hoc mundo ad Patrem migravit. Eius transitum tota Ecclesia orans una cum Summo Pontifice Francisco comitata est.

Benedictus XVI ducentesimus sexagesimus quintus fuit Pontifex. Cuius memoria in universae Ecclesiae atque omnium hominum cordibus perseverans manet.

Iosephus Aloisius Ratzinger, die undevicesimo mensis Aprilis anno bismillesimo quinto Summus Pontifex electus, in vico v.d. *Marktl am Inn*, intra fines dioecesis Passaviensis, die decimo sexto mensis Aprilis anno millesimo nongentesimo vicesimo septimo ortus est. Pater eius munere publici ministri fungebatur, ex agricolarum Bavariae inferioris familia natus, cuius fortuna admodum erat exigua. Mater opificum de vico v.d. *Rimsting* ad lacum Chiemense erat filia, quae ante nuptias opus coquae varia apud deversoria exercuerat.

Infantiam et adolescentiam in vico v.d. *Traunstein* deguit, parvo oppido prope Austriae fines, quod triginta circiter chilometra a Salisburgo aberat, ubi institutione sua christiana, humana et culturali exornatus est.

Tempus iuventutis expeditum haud fluxit. Fides et institutio familiaris ad durum aerumnarum nazistarum regiminis tirocinium eum pararunt, in quo hostilem erga Ecclesiam catholicam animum in Germania cognovit. His in difficultibus adjunctis pulchritudinem et veritatem Christi fidei repperit.

Ab anno millesimo nongentesimo quadragesimo sexto ad annum millesimum nongentesimum quinquagesimum primum apud Scholam Superiorem Philosophiae et Theologiae Frisingensem et apud Universitatem Monacensem studia excoluit. Die undetricesimo mensis Iunii anno millesimo nongentesimo quinquagesimo primo presbyteratu auctus est et subsequenti anno opus disciplinae in eadem Schola Frisingensi incepit tradendae. Deinde, magistri munere Bonnae, Monasterii, Tbingae et Ratisbonae est functus.

Anno millesimo nongentesimo sexagesimo secundo peritus officialis Sacrosancti Oecumenici Concilii Vaticani II factus est, uti Cardinalis Iosephi Frings adiutor.

Die vicesimo quinto mensis Martii anno millesimo nongentesimo septuagesimo septimo a Paulo Pp VI Archiepiscopus Monacensis et Frisingensis electus est et die duodetricesimo mensis Maii eiusdem anni ordinationem episcopalem recepit, sententiam sibi deligens «Cooperatores veritatis». Idem Pontifex in Consistorio die septimo et vicesimo mensis Iunii anno millesimo nongentesimo septuagesimo septimo habito in Patrum Cardinalium Collegium eum rettulit, tributo ei titulo Sanctae Mariae Consolatrix in regione Tiburtina.

Die vicesimo quinto mensis Novembris anno millesimo nongentesimo octogesimo primo Ioannes Paulus Pp II eum Congregationis pro Doctrina Fidei nominavit Praefectum et die decimo quinto mensis Februarii insequentis anni pastorali Archidioecesis Monacensis et Frisingensis cura abdicavit.

Die sexto mensis Novembris anno millesimo nongentesimo nonagesimo octavo Collegii Patrum Cardinalium Decanus Vicarius factus est et die tricesimo mensis Novembris anno bismillesimo secundo Decanus, sumpto titulo Ecclesiae suburbicariae Ostiensis.

Feria sexta, die octavo mensis Aprilis anno bismillesimo quinto, Sanctae Missae in exequiis Ioannis Pauli Pp II in Foro Petriano praesedit.

In Conclavi die undevicesimo mensis Aprilis anno bismillesimo quinto Summus Pontifex a Patribus Cardinalibus electus est atque ipse sibi nomen imposuit Benedictum XVI. E Porticu Benedictionum «humilem operarium in vinea Domini» sese descriptis.

Pontificatus sui fulcrum Benedictus Pp XVI propositum Dei et fidei posuit, necnon perseverantem vultus Domini Iesu Christi perquisitionem, ad cuius cognitionem omnes adiuvit opere potissimum suo, cui titulus *Iesus de Nazareth*, in tria volumina diviso. Ampla altaque doctrina biblica ac theologica praeditus, mira facultate enituit perspicua de summis capitibus doctrinae et spiritualitatis compendia concipiendi, sicut et de hodiernae aetatis vita Ecclesiae et humano cultu praecepis.

Dialogo cum anglicanis, iudeis et aliarum religionum moderatoribus efficaciter favit, sicut et cum sacerdotibus e Communitate Sancti Pii X usus redintegravit.

Mane diei undecimi mensis Februarii anno bismillesimo decimo tertio in Consistorio pro ordinariis decretis circa tres causas canonizationis convocato, post votum Patrum Cardinalium, declarationem, quae sequitur, legit: «Bene conscient sum hoc munus secundum suam essentiam spiritualem non solum agendo et loquendo exerceri debere, sed non minus patiendo et orando. Attamen in mundo nostri temporis rapidis mutationibus subiecto et quaestionibus magni ponderis pro vita fidei perturbato ad navem Sancti Petri gubernandam et ad annuntiandum Evangelium etiam vigor quidam corporis et animae necessarius est, qui ultimis mensibus in me modo tali minuitur, ut incapacitatem meam ad ministerium mihi commissum bene administrandum agnoscere debeam. Quapropter bene conscient ponderis huius actus plena libertate declaro me ministerio Episcopi Romae, Successoris Sancti Petri, mihi per manus Cardinalium die 19 aprilis MMV commisso renuntiare ita ut a die 28 februarii MMXIII, hora 20, sedes Romae, sedes Sancti Petri vacet et Conclave ad eligendum novum Summum Pontificem ab his quibus competit convocabendum esse».

In postrema Audientia Generali Pontificatus sui, die scilicet vicesimo septimo mensis Februarii anno bismillesimo decimo tertio, gratias omnibus et singulis agens etiam ob reverentiam et benevolentiam, quibus consilium eius receptum est, asseveravit: «Iter Ecclesiae oratione ac meditatione comitari perseverabo, eodem Domini eiusque Sponsae studio, quod retinui hucusque cotidie et semper retinere velim».

Post brevem commorationem in Palatio Arcis Gandulphi, postremos vitae annos in Civitate Vaticana degit, intra moenia monasterii Matris Ecclesiae, preci ac meditationi deditus.

Doctrinae magisterium Benedicti Pp XVI in tribus Litteris encyclicis *Deus caritas est* (diei vicesimi quinti mensis Decembris anni bismillesimi quinti), *Spe salvi* (diei tricesimi mensis Novembris anni bismillesimi septimi) et *Caritas in veritate* (diei undetricesimi mensis Iunii anni bismillesimi noni) expositum videtur. Ecclesiae quattuor Adhortationes Apostolicas tradidit, plurimas Constitutiones Apostolicas, Litteras Apostolicas, praeter catecheses in Audientiis Generalibus et Allocutionibus habitis, additis illis in viginti quattuor itineribus Apostolicis ubique per orbem pronuntiatis.

Coram relativismo et atheismo practico magis magisque irrepentibus, anno bismillesimo decimo Litteris Apostolicis Motu Proprio datis *Ubicumque et semper* Pontificium Consilium de Nova Evangelizatione promovenda instituit, cui omnia commisit quae ad catechesim attinet.

Clericorum crima contra minores seu vulnerabiles firmiter oppugnavit, Ecclesiam iugiter ad conversionem, orationem, paenitentiam et purificationem revocans.

Theologus probatae auctoritatis, insigne patrimonium studiorum per vestigatumque de praecipuis institutis fidei reliquit.

CORPUS

BENEDICTI XVI P.M.

VIXIT A. XCV M. VIII D. XV

ECCLESIÆ UNIVERSÆ PRÆFUIT A. VII M. X D. IX

A D. XIX M. APR. A. MMV AD D. XXVIII M. FEB. A. MMXIII

DECESSIT DIE XXXI M. DECEMBRIS ANNO DOMINI MMXXII

Semper in Christo vivas, Pater Sancte!

Celebrationum tumulationisque testes fuerunt